

– Режим доступу : www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/press/2015/r50_53.pdf, 15.04.2016.

5. Деренько О. А. Міжнародний досвід державного регулювання та підтримки малого підприємництва // О. А. Деренько // Бізнес Інформ. – 2012. – № 5. – С. 95-97.

6. Наукова та інноваційна діяльність у Львівській області (за 2015 рік). Статистичний збірник, Львів: ГУС у Львів. обл., 2016. – 100 с.

7. Інноваційна діяльність Львівської області за 2010 рік. Статистичний збірник, Львів: ГУС у Львів. обл., 2011. – 65с.

References

1. State Statistics Service of Ukraine (2016). *Statystychnyy shchorichnyk Lvivskoyi oblasti za 2015 rik [Statistical Yearbook of Lviv region for 2015]*. Lviv. [in Ukrainian].

2. State Statistics Service of Ukraine (2016). *Statystychnyy shchorichnyk Lvivskoyi oblasti za 2015 rik [Statistical Yearbook of Lviv region for 2015]*. Lviv. [in Ukrainian].

3. State Statistics Service of Ukraine (2016). *Diyal'nist' sub'yektiv hospodaryuvannya. [Activity*

entities]. Statystychnyy zbirnyk [Statistical Yearbook]. Lviv. [in Ukrainian].

4. Dani pro diyal'nist' malykh pidpryyemstv L'vivs'koyi oblasti u 2015 rotsi. [Information on the activities of small enterprises in Lviv region in 2014]. Official website of the Main Statistical Office in Lviv region. Retrieved from http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/press/2015/r50_53.pdf, 15.04.2016. [in Ukrainian].

5. Deren'ko O. A. (2012). *Mizhnarodnyy dosvid derzhavnogo rehulyuvannya ta pidtrymky maloho pidpryyemnytstva [International experience of state regulation and support of small business]. Biznes Inform [Business Inform]: Vol. 5. (pp. 95-97). Kharkiv: Harkivskyy National Economic University. [in Ukrainian].*

6. State Statistics Service of Ukraine (2016). *Naukova i innovatsiyna diyal'nist' L'vivs'koyi oblasti za 2015 rik. [Naukova and innovative activity Lviv region in 2015]. Statystychnyy zbirnyk [Statistical Yearbook]*. Lviv. [in Ukrainian].

7. State Statistics Service of Ukraine (2011). *Innovatsiyna diyal'nist' L'vivs'koyi oblasti za 2010 rik. [Innovative activity Lviv region in 2010]. Statystychnyy zbirnyk [Statistical Yearbook]*. Lviv. [in Ukrainian].

УДК 338.242.2

Я. В. Кудря

кандидат економічних наук,
науковий співробітник

відділ розвитку виробничої сфери регіону та інвестицій
ДУ "Інститут регіональних досліджень
імені М.І. Долишнього НАН України", м. Львів

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНКИ РЕСУРСОЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОРПОРАЦІЇ

Інвестиції та інновації є довгостроковим фактором розвитку національної економіки. При цьому забезпечення розвитку промислового сектора економіки в умовах інвестиційно-інноваційної моделі господарювання неможливе без отримання економічного зростання промислового виробництва. Збільшення обсягу реалізації інноваційної промислової продукції передбачає застосування прогресивних підходів до формування сучасних промислових виробництв на базі модернізації виробничих потужностей. Відповідно це передбачає раціональність використання інвестиційних ресурсів і побудову методичного інструментарію оцінки інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

Актуальність теми дослідження обумовлює його мету – розробка методичного підходу до оцінки поточного інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

У статті поглиблено теоретико-методичний базис оцінювання інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації методом аналізу його сутності. За допомогою методів абстрагування, кваліметрії та оптимізації автором запропоновано методичні засади оцінювання поточного інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

Ключові слова: інвестиції, інновації, корпорація, оцінка, розвиток.

Kudria Ya. METHODIC APPROACH TO ESTIMATE THE RESOURCING OF CORPORATION INNOVATION AND INVESTMENT DEVELOPMENT

The investments and innovations are long-term factor of development of national economy. This provision of the industrial sector in terms of the investment and innovative model of management is not possible without the growth of industrial production. Increase sales of the innovative industrial products involves the use of advanced approaches to the development of modern industrial production based on the modernization of production facilities. Accordingly, it provides for rational use of the investment resources and build a methodological tools assess investment and innovation capacity of the corporation.

Background research determines its goal – developing a methodological approach to assess the current investment and innovation capacity of the corporation.

Article depth theoretical and methodological basis of evaluation of investment and innovation potential of corporation by analyzing its nature and role in the development of the corporation. With the help of use abstraction, quality control and optimization methods a methodical principles of assessment of the current investment and innovation potential of corporation by analyzing the possibilities and the optimal approach to improve the quality of industrial products with innovative volumes available resources has been propoused by the author.

Keywords: corporation, development, estimate, innovation, investment.

Мультилатеральний розвиток промислового сектора національної економіки в умовах інвестиційно-інноваційної моделі господарювання неможливий без зростання промислового виробництва. Тривалі технологічні кризи, неефективність широкомасштабних програм модернізації основного капіталу і зміни асортименту, низький рівень платоспроможного попиту на продукцію виробничо-технічного призначення та обмеженість ресурсного забезпечення є детермінантами зменшення обсягу виробництва промислової продукції, її якості.

Нарощення потенціалу інноваційної діяльності і збільшення обсягу реалізації новітньої промислової продукції передбачає обов'язкову новизну, прогресивність та революційність підходів до формування сучасних промислових виробництв на базі модернізації виробничих потужностей. Останнє вимагає економічно обгрунтованого і доцільного використання інвестиційних ресурсів, існування дієвого та практичного (функціонального) механізму оцінювання інвестиційно-інноваційного потенціалу, у т.ч. методичного інструментарію оцінки поточного.

Різним проблемам інвестиційної та інноваційної діяльності, теоретико-методологічним та методичним особливостям інвестиційного забезпечення інноваційних проєктів, підходам до оцінки економічної ефективності інноваційної діяльності приділена увага в [1 – 7] тощо. Їхні прикладні і фундаментальні доробки, які присвячені підвищенню ефективності інвестиційного та інноваційного розвитку на рівні корпорації, а також галузевому і національному, регіональному та світовому є вагомими напрацюваннями для економічної науки.

Відзначаючи наявність великої кількості робіт і віддаючи належне значимості практичних, наукових результатів досліджень виявляємо факт того, що до цих пір є недостатньо повно розв'язаними проблеми оцінювання інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації на науково-практичному рівні. Водночас вони залишаються об'єктами дискусій, критики і полеміки в економічній публіцистиці. Суперечності виникають і зберігаються у силу тривалого процесу формування ринкових відносин, фрагментарності концептуальних та методичних засад оцінювання інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації,

урахування галузевої специфіки інвестиційної та інноваційної діяльності у процесі оцінки потенціалу. У цьому контексті потребує уваги вирішення питань формування методичних положень оцінювання поточного рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

Метою статті є побудова методичного інструментарію оцінювання поточного рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

Оцінка інвестиційної привабливості корпорації є важливим проміжним етапом оцінювання інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації. Відомо, що алгоритм оцінки рівня інвестиційного потенціалу корпорації передбачає проведення аналізу складових інвестиційної привабливості корпорації. Інвестиційні можливості корпорації, перспективні і поточні, формуються на основі використання цих складових. При чому економічно доцільний (раціональний) обсяг інвестування у корпорацію, наприклад в її інноваційну діяльність, на той чи інший момент часу не є ефектами оцінювання інвестиційної спроможності корпорації.

Логічне узагальнення результатів аналізу методик оцінювання інвестиційного потенціалу корпорації є підставою для проведення умовного розподілу і групування методологічних підходів до оцінки рівня інвестиційної привабливості корпорації за такими напрямками досліджень інвестиційної спроможності корпорації, як:

1) аналіз складових інвестиційної привабливості корпорації, які впливають на фінансовий стан (ділову активність, ліквідність, платоспроможність, рентабельність і фінансову надійність корпорації, ін.). Оцінка інвестиційного потенціалу корпорації проводиться за кожною складовою фінансового стану з використанням економічних показників, які характеризують елементи інвестиційної привабливості корпорації. У такому випадку, інвестиційна привабливість корпорації тотожна фінансовому стану, який не розкриває потенційні можливості збільшення рівня інвестиційних ресурсів. Левова частка методик оцінки інвестиційного потенціалу корпорації на базі аналізу фінансового стану мають спільний недолік – відсутність процедури оцінки стану;

2) використання значень інтегральних показників оцінки фінансового стану корпорації. На практиці вони дають змогу провести комплексну оцінку фінансового стану корпорації і прогнозувати оцінки інвестиційної привабливості корпорації за допомогою застосування одного із інтегральних показників. Однак шлях озброєння і використання інтегральних показників утруднюється виникненням різних технічних перепон на шляхах протікання процесів формування, розвитку системи показників;

3) використання значень показників імовірності банкрутства у процесі оцінки фінансового стану корпорації. На практиці існує можливість застосування індексів і моделей економічної діагностики вірогідності банкрутства (наприклад, Е. Альтмана та факторних, Р. Ліса, Г. Спрінгейта, Е. Тоффлера, Д. Фулмера) у ролі інтегральних показників оцінювання фінансового стану, частково характеризуючих інвестиційну привабливість корпорації. Проте, поскільки вхідні параметри моделей діагностики імовірності банкрутства, у т.ч. Е. Альтмана та ін., встановлені на основі урахування статистичного аналізу вибірки іноземних суб'єктів господарювання, ніяк не можемо прийняти і вважати індекси адаптованими, придатними до використання в сучасних умовах становлення національної економіки та її промислового сектора, вітчизняної корпорації. Можливість застосування моделей діагностики імовірності банкрутства, невластивих для існуючих умов розвитку промислового сектора економіки, у ролі інтегральних показників оцінки фінансового стану є обмеженою на практиці.

Із авторської точки зору на проблему оцінювання інвестиційного потенціалу корпорації, його ефекти мають являти собою отримання вхідного масиву інформації про оптимальний обсяг інвестування у процеси розвитку корпорації за економічно обґрунтованими і доцільними напрямками залучення додаткових грошових коштів. Інвестиційний потенціал корпорації отримує кількісний профіль, а інформація про нього буде становити реальну прикладну цінність.

Разом із тим, розрахунок значень оптимального обсягу інвестування у процеси розвитку корпорації утруднюється кількістю факторів впливу і напрямків залучення додаткових грошових коштів, які можуть бути альтернативними відносно один до одного. Крім того, власники та менеджери корпорації, учасники корпоративних відносин використовують прогнозну інформацію, яка не є достовірною цілком, під час обґрунтування раціонального обсягу інвестиційних ресурсів внаслідок тривалої експлуатації інвестиційних проектів. Обчислення оптимального обсягу інвестування у розвиток корпорації при плануванні реалізації інноваційних проектів ще більше ускладнюється. Це пов'язано із тим фактом, що прогнозувати поведінку споживачів інноваційної промислової продукції і реакцію ринку важко. А звідси витікає головне завдання визначення значення оптимального обсягу інвестування у процес розвитку корпорації – наближене проведення із забезпеченням якнайбільшої точності.

Аналіз літератури [1 – 7] засвідчив, що максимум надприбутку корпорації є найбільш обґрунтованим на сьогодні критерієм оптимальності обсягу інвестування у процес розвитку корпорації. Натомість у ситуації, коли прогнози величини різниці між нормальним і фактичним прибутками варіюються у часі, можемо використати максимум чистої теперішньої вартості потоку доходів від сукупного інвестування у розвиток корпорації.

Із-поміж інших факторів, потреба оцінювання рівня інвестиційного потенціалу корпорації обумовлена не повною реалізацією можливостей упровадження сучасних технологій і виробництва інноваційної промислової продукції, а також тенденціями до зменшення рівня інноваційної активності корпорації, кількості та погіршення асортименту, номенклатури, кон'юнктури ринків новітньої і промислової продукції, що виготовляється за допомогою інноваційних продуктів та технологічних процесів.

Останні результати досліджень в [1 – 7] засвідчили, що передумовою низького рівня інноваційної діяльності є недостатнє використання інноваційного потенціалу корпорації. Не зважаючи на це, обґрунтовані висновки та управлінські рішення щодо підвищення інноваційного потенціалу корпорації приймаються, реалізуються із урахуванням ефектів кількісної оцінки використання потенціалу.

Методологічні підходи до оцінювання інноваційного потенціалу корпорації на теперішній час далекі від операційної досконалості і функціональної ефективності, вони перебувають у розвитку. Однією із вагомих підстав для цього є використання відмінних тлумачень економічної категорії “інноваційний потенціал” на практиці та у теоріях інноваційної діяльності, інноваційного менеджменту.

Вивчення методологічних підходів до оцінювання інноваційного потенціалу корпорації дозволяє стверджувати, що:

комбіновані методи оцінки інноваційного потенціалу корпорації передбачають визначення максимально можливого обсягу виробництва та реалізації інноваційної промислової продукції при найбільш сприятливих умовах середовища діяльності – оптимальній кон'юктурі, відсутності і мінімальній кількості проявів недобросесної конкуренції, мобілізації та розвитку потенціалу інноваційного менеджменту;

базовий недолік результативного підходу до трактування змісту інноваційного потенціалу корпорації полягає у тому, що у центр уваги ставить її спроможність, не розглядаючи ресурсну базу, на яку вона опирається. Водночас результативні методи оцінки інноваційного потенціалу корпорації передбачають розрахунок оптимально можливого обсягу інноваційної діяльності у наявному середовищі функціонування;

базовими недоліками ресурсного підходу до трактування економічної сутності інноваційного потенціалу корпорації є: акцентування уваги на обсягу інноваційних ресурсів; відсутність інтересу до проведення аналізу рівня реальності використання

конкурентних переваг ресурсів; із дефініцій не зрозуміло, що розглядається під час формування понять – інноваційні ресурси чи трансформації фінансових ресурсів у виробничі інноваційні; не прийняття до відома якісних характеристик ресурсів (до слова, може бути однакова чисельність корпоративного персоналу, що бере участь в організації розробок інноваційної промислової продукції, однак із диференційним рівнем кваліфікації і компетентності); неповнота переліку ресурсів (наприклад, в одному із тлумачень потенціалу взято до уваги матеріальні та нематеріальні активи, але не враховано трудові ресурси). Натомість ресурсні методи оцінки інноваційного потенціалу корпорації передбачають обчислення обсягу інноваційних ресурсів.

Не дивлячись на теоретичні напрацювання у напрямку з'ясування економічної суті інноваційного потенціалу, відчуваються дефіцит і низький рівень ефективності, функціональності методик оцінки інноваційного потенціалу корпорації. Їм властиві спрощення структури категорії, неточність параметрів проведення оцінки та оцінок рівня інноваційного потенціалу корпорації, у т.ч. коефіцієнтів вагомості складових потенціалу, непередбаченість використання інтегрального результуючого показника оцінки потенціалу, превалювання якісного оцінювання потенціалу над кількісним, фрагментарність і вторинність кількісного тощо.

Проаналізовані підходи до оцінювання інноваційного потенціалу корпорації є не альтернативними, а взаємодоповнюючими. Їх комплексне використання дозволяє отримати більш повне уявлення про інноваційний потенціал корпорації. При цьому автор пропонує розглядати поточний інноваційний потенціал корпорації, який являє собою сукупність існуючих базових інноваційних ресурсів.

Загалом, інвестиційний та інноваційний потенціали корпорації розглядаються відокремлено; передостанній отожднюється із її інвестиційною привабливістю. У принципі не настільки суттєвими є відмінності при описі тих чи інших категорій і термінів, наскільки важливо, що розуміється під ними у категоріально-понятійних апаратах інвестиційного та інноваційного менеджменту. Із погляду автора, якщо при розгляді інвестиційної привабливості корпорації до уваги береться, у т.ч., реалізація інноваційних проектів, то, очевидно, що це буде достатньою мірою характеризувати інвестиційно-інноваційний потенціал корпорації.

Передумовою ускладнення формування і розвитку інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації є методологічні труднощі із оцінюванням рівня потенціалу на практиці, у теорії інвестиційного та інноваційного менеджменту. Результати аналізу літератури [1 – 7] засвідчили, що механізми та економічні ефекти оцінювання рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації мають першочергово відповідати наступним основним вимогам:

1) потрібно визначити найбільш значимі фактори формування інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації;

2) необхідно врахувати вплив системи чинників формування інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації;

3) оперування детермінантами впливу на формування і розвиток інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації є першочерговою системною умовою оцінки, отримання обґрунтованих оцінок рівня потенціалу;

4) потрібно проводити кількісне оцінювання рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації задля отримання цільної уяви про його стан, не заперечуючи можливість і необхідність якісного;

5) результати оцінки інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації мають бути однозначними і характеризуватися допустимим рівнем точності;

6) потрібне ефективне інформаційне забезпечення системи оцінювання рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації;

7) інформаційна база системи оцінки інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації має містити всі необхідні дані про умови середовища і сфери діяльності, напрями розвитку корпорації;

8) потрібно уникати суб'єктивних думок і суджень, а орієнтуватися винятково на формалізовані оцінки рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

Одними з завдань проведення аналізу методик оцінювання рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації є окреслення кола користувачів оцінок стану потенціалу та відповідно урахування відмінностей в ефектах оцінки. Ця інформація є особливо важливою для власників і менеджерів корпорації. Вона для них має бути надана у найбільш конкретизованому та розгорнутому вигляді, у розрізі напрямків залучення додаткових грошових коштів.

Оцінювання інноваційного потенціалу корпорації має передбачати визначення оптимального обсягу виробництва інноваційної промислової продукції та масштабу упровадження новітніх технологічних процесів. Тоді, якщо розглядати інноваційний та інвестиційний потенціали корпорації у взаємозв'язку, звівши їх до інвестиційно-інноваційного, то інтегральним результуючим показником оцінки останнього буде оптимальний обсяг інвестування у корпорацію. При цьому інвестиції в інноваційну діяльність автор пропонує умовно розділити на такі: в упровадження інноваційної промислової продукції і в організацію промислового виробництва; безпосередньо у виробництво інноваційної; у розроблення та розширення виробництва інноваційної.

Обґрунтоване оцінювання інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації потребує розрахунку оптимального обсягу інвестування в інноваційну діяльність та інноваційний розвиток корпорації за вище представленими увазі типами інвестицій. Такий підхід до оцінювання рівня інвестиційної спроможності корпорації дозволяє гармонійно інтегрувати зазначений метод із методиками проведення оцінки рівня інноваційного

потенціалу корпорації. У свою чергу, інтегрування можемо провести, виділивши інноваційну промислову продукцію в окрему групу напрямків залучення додаткових грошових коштів у промислове виробництво.

Аналіз літератури [1 – 7] і власні дослідження показали, що існує можливість аналізу динаміки показників інноваційної діяльності та тенденцій зміни кількісних параметрів інноваційної активності корпорації без оцінки, економічної діагностики та урахування стану інвестиційного забезпечення діяльності. Відповідно проведення оцінки рівня інвестиційної та інноваційної активності корпорації відіграє важливе значення в аналізі стану інвестиційно-інноваційної діяльності.

Оцінювання інвестиційної активності корпорації автор пропонує проводити на базі урахування індекса інвестиційної активності корпорації, який визначаємо так:

$$I_{inv_a} = \frac{V_{inv_{vd}} + V_{inv_{zd}}}{z_{na} + p_{ch}}, \quad (1)$$

де I_{inv_a} – індекс інвестиційної активності корпорації;

$V_{inv_{vd}}$ – обсяг інвестування в основний капітал із внутрішніх джерел залучення додаткових грошових коштів у корпорацію, грн.;

$V_{inv_{zd}}$ – обсяг інвестування в основний капітал із зовнішніх джерел залучення додаткових грошових коштів у корпорацію, грн.;

z_{na} – знос необоротних активів, грн.;

p_{ch} – чистий прибуток, грн.

Тоді, залежно від варіації значень індекса інвестиційної активності корпорації, можемо калібрувати і провести шкалювання інвестиційної активності корпорації за наступною градацією:

недостатня, якщо виконується така економічна умова:

$$0 \leq I_{inv_a} \leq \frac{z_{na}}{z_{na} + p_{ch}}; \quad (2)$$

низька, коли дотримується наступна економічна умова:

$$\frac{z_{na}}{z_{na} + p_{ch}} \leq I_{inv_a} < \frac{z_{na} + \frac{1}{2} p_{ch}}{z_{na} + p_{ch}}; \quad (3)$$

середня, якщо виконується така економічна умова:

$$\frac{z_{na} + \frac{1}{2} p_{ch}}{z_{na} + p_{ch}} \leq I_{inv_a} < 1; \quad (4)$$

висока, коли дотримується наступна економічна умова:

$$I_{inv_a} \geq 1. \quad (5)$$

У свою чергу, оцінювання інноваційної активності корпорації автор пропонує звести до використання індекса інноваційної активності корпорації, значення якого розраховуємо за такою формулою:

$$I_{inn_a} = \frac{v_{ind} + P_{ind}}{D}, \quad (6)$$

де I_{inv_a} – індекс інноваційної активності корпорації ($max = 1$);

v_{ind} – видатки на інноваційну діяльність (у т.ч. поточні на виробництво і реалізацію інноваційної промислової продукції, інвестиційні на інноваційний розвиток), грн.;

P_{ind} – прибуток від інноваційної діяльності (наприклад, від реалізації інноваційної промислової продукції і у вигляді роялті, від використання об'єктів інтелектуальної власності), грн.

D – дохід від господарської діяльності у звітному періоді часу, грн.

Аналіз літератури [1 – 7] і власні дослідження засвідчили, що оцінка рівня інвестиційної та інноваційної активності корпорації є початковим етапом аналізу поточного інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації. Із-поміж іншого, його аналіз має передбачати виділення і систематизацію факторів формування поточного рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

Отже, результати аналізу ресурсного забезпечення інвестиційно-інноваційної діяльності мають бути основою для оцінювання поточного рівня інвестиційного та інноваційного потенціалів корпорації, вказати на присутні диспропорції у діяльності і визначення потреби збільшення інвестиційної, інноваційної активності корпорації та обсягу реалізації інноваційної промислової продукції.

Оцінка поточного рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації має виконуватися на базі показників підвищення рівня якості промислової продукції за рахунок оптимального раціонального використання інноваційних ресурсів та обсягу інвестування у підвищення якості продукції.

Кваліметрія якості у процесі оцінки поточного стану інноваційного потенціалу корпорації має проводитися із урахуванням інтегрального ідекса оцінки рівня якості промислової продукції, значення якого автор пропонує обчислювати так:

$$I_{y_{pp}} = \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=1}^{m_i} v_{ppj} k_{ppj} \right) s_{ppi}, \quad (7)$$

де $I_{y_{pp}}$ – інтегральний індекс оцінювання рівня якості промислової продукції;

n – кількість типів промислової продукції, одиниць;

m_i – кількість параметрів якості i -ї промислової продукції ($i = \overline{1, n}$), одиниць;

v_{ppj} – відносне значення j -го параметру якості i -ї промислової продукції ($j = \overline{1, m_i}$);

k_{ppj} – коефіцієнт значимості j -го параметру якості i -ї промислової продукції;

s_{ppi} – коефіцієнт значимості i -ї промислової продукції у кількості промислової.

Водночас розрахункові значення номенклатурних величин (показників) якості промислової продукції

k_{ppij} і s_{ppi} мають відповідати таким економічним умовам:

$$\sum_{j=1}^m k_{ppij} = I' \quad (8)$$

$$\sum_{i=1}^n s_{ppi} = I' \quad (9)$$

Значення показника якості промислової продукції V_{ppij} пропонуємо визначати за наступною формулою:

$$v_{ppij} = \frac{a_{ijf}}{a_{ijm}} \quad (10)$$

де a_{ijf} – абсолютна величина j -го параметру якості i -ї промислової продукції за фактичного рівня розвитку науки і техніки у промисловому секторі (у промисловій діяльності) національної економіки;

a_{ijm} – максимальне значення j -го параметру якості i -ї промислової продукції за існуючого рівня розвитку науки і техніки у промисловій діяльності.

Факт природної обмеженості інноваційних ресурсів не дозволяє покращити параметри якості промислової продукції за кожними з них на практиці. Для випадку, коли, наприклад, корпоративний персонал є основним і пріоритетним інноваційним ресурсом, включення комплексу заходів щодо покращення параметрів та відповідно підвищення рівня якості промислової продукції у план інноваційної діяльності має відбуватися у порядку збільшення значень показника черговості включення заходів у план. При цьому автор пропонує розраховувати значення показника черговості включення заходів із покращення параметрів якості промислової продукції у план інноваційної діяльності за такою формулою:

$$z_{ppij} = \frac{t_{ppij}}{v_{ppij} k_{ppij} s_{ppi}} \quad (11)$$

де z_{ppij} – критеріальний показник черговості включення заходів щодо покращення величини j -го параметру якості i -ї промислової продукції у річний план (програму) інноваційної діяльності;

t_{ppij} – прогнозна трудомісткість реалізації заходів щодо покращення значення j -го параметру якості i -ї промислової продукції, люд./год.

Включення заходів із покращення параметрів якості промислової продукції у план інноваційної діяльності має проводитися до настання моменту часу, коли буде досягнуте граничне значення трудомісткості реалізації заходів щодо їх покращення, інакше, із створення інноваційної промислової продукції у плановому періоді часу.

Обравши заходи щодо покращення параметрів якості промислової продукції, відповідні їм значення показників рівня якості продукції підставляються у формулу (7) та обчислюється інтегральний індекс оцінювання якості продукції. У цьому разі, автор пропонує проводити оцінку поточного інноваційного потенціалу корпорації із допомогою визначення

значень індекса інноваційної активності корпорації за (12):

$$I_{inv_a} = \frac{I_{ypp0}}{I_{yppi}} \quad (12)$$

де I_{ypp0} – інтегральний індекс оцінки рівня якості промислової продукції до реалізації плану заходів щодо створення інноваційної промислової продукції;

I_{yppi} – інтегральний індекс оцінки рівня якості промислової продукції після реалізації плану заходів із створення інноваційної промислової продукції.

Аналіз практики і досвіду інвестиційно-інноваційного менеджменту засвідчив, що оцінювання поточного рівня інвестиційного потенціалу корпорації утруднюється у зв'язку із існуванням потреби урахування сучасних закономірностей формування попиту на промислову продукцію. Так, одна із них полягає у тому, що інвестування у розширення виробничих потужностей є раціональним тоді, коли рівень попиту на промислову продукцію буде збільшуватися у перспективі неспадними темпами.

На останок, обсяг інвестування у розширення виробничих потужностей автор пропонує розраховувати за наступною формулою:

$$V_{inv_{rv}} = \left(\frac{V_{rp0} \Delta p_{pp}}{f_i} + p_{oz} - v \right) \frac{r_{ch}}{f} \quad (13)$$

де V_{rp0} – обсяг реалізації промислової продукції (основних засобів) корпорацією у базовому періоді часу, наприклад, у році (грн.);

Δp_{pp} – значення очікуваного (прогнозного) темпу приросту рівня попиту на товари, роботи і послуги, які реалізуються споживачем промислової продукції – основних засобів, у плановому періоді часу, відносно до попереднього року;

f_i – значення фондівдачі активної частини основного капіталу (основних засобів) у споживача промислової продукції, грн.;

p_{oz} – потреба споживача промислової продукції в основних засобах для проведення модернізації, у т.ч. заміни застарілої активної частини і/або модифікації, основного капіталу на початок планового періоду часу (грн.);

V – вартість активної частини основного капіталу у споживача основних засобів на початок планового року (у випадку, коли значення обсягу виробництва промислової продукції залишається на рівні попереднього періоду часу), грн.;

r_{ch} – відношення частки ринку корпорації до значення обсягу реалізації промислової продукції;

f – фондівдача основних засобів у корпорації, грн.

Базовим очікуваним ефектом використання запропонованого автором підходу до раціоналізації обсягу інвестування в розширення промислового виробництва буде оптимальне узгодження рівня потреби в інвестиційних ресурсах із станом попиту на промислову продукцію. Узгодження дозволить

отримати високий рівень фінансових результатів від операційної діяльності і нарощувати поточний рівень інвестиційного потенціалу корпорації у перспективі.

Таким чином, у процесі формування методичного інструментарію оцінювання поточного рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації:

поглиблено теоретико-методичні основи оцінювання рівня інвестиційного та інноваційного потенціалів корпорації методами аналізу економічної сутності, ролей потенціалів в економічному розвитку корпорації, а також за допомогою розкриття методологічних особливостей оцінки інвестиційно-інноваційного потенціалу;

запропоновано методичні засади проведення оцінки поточного інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації шляхом аналізу можливостей та встановлення оптимальних підходів до підвищення рівня якості промислової продукції на основі, за умови реалізації покращувальних інновацій – при наявному обсязі інноваційних ресурсів.

Подальші дослідження можуть бути спрямовані, наприклад, на забезпечення урахування впливу комплексу факторів формування поточного рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації у контексті оцінювання стану потенціалу.

Список використаних джерел

1. Інвестиційно-інноваційна діяльність: теорія, практика, досвід : монографія / [М. Денисенко, Л. Михайлова, І. Грищенко та ін.] ; за ред. М. Денисенка, Л. Михайлової. – Суми : ВТД “Університетська книга”, 2008. – 1050 с.

2. Микитюк П.П. Аналіз впливу інвестицій та інновацій на ефективність господарської діяльності підприємства : монографія / П. П. Микитюк. – Тернопіль : ТНЕУ ; Економічна думка, 2007. – 296 с.

3. Оценка и совершенствование инвестиционно-инновационной деятельности предприятий : монография / [И. Митрофанова, А. Тлисов, Н. Иванов и др.] ; под ред. И. Митрофановой. – М.-Берлин : Директ-Медиа, 2016. – 98 с.

4. Оцінювання та управління інвестиційно-інноваційним потенціалом машинобудівних підприємств / Грішка І. М. : Дис ... к.е.н.: 08.00.04; Львів, 2010. – 182 с.

5. Павлова С.Н. Комплексная оценка инновационной деятельности: теория, методология, практика : монография / С. Н. Павлова. – Якутск : Сфера, 2011. – 420 с.

6. Управление инновационной деятельностью [монография] : в 4-х кн. / [Ю. Анисимов, Ю. Журавлев, С. Свиридова и др.] ; [под ред. Ю. Анисимова]. – Воронеж : ВГУИТ, ВГУ, 2011. – 556 с.

7. Innovation Management in Research and Industry : monograph / Ed. by J. Paulo. – Carolina, 2015. – 169 p.

References

1. Denisenko, M., Mikhailova, L., & Gryshchenko, I. (2008). Investytsiyno-innovatsiyna diyal'nist' : teoriya, praktyka, dosvid [*Investment and Innovation: Theory and Practice*]. Sumy : Universytets'ka knyha. [in Ukrainian].

2. Mykutyuk, P.P. (2007). Analiz vplyvu investytsiy ta innovatsiy na efektyvnist' hospodars'koyi diyal'nosti pidpryemstva [*Analysis of the Impact of Investment and Innovation Efficiency of Business Enterprise*]. Ternopil : Ekonomichna dumka. [in Ukrainian].

3. Mitrofanov, I., Tlysov, A., & Ivanov, N. (2016). Otsenka i sovershenstvovanye investytsyonno-innovatsyonnoy deyatelnosti predpriyatiya [*Improvement Estimates & Investment and Innovation Activity of Enterprises*]. Moscow; Berlyn : Dyrekt-Medya. [in Russian].

4. Hrishka, I.M. (2010). Otsynuvannya ta upravlinnya investytsiyno-innovatsiynym potentsialom mashynobudivnykh pidpryemstv [*Evaluation and Management of Investment and Innovative Potential of Machine-Building Enterprises*]. Lviv. [in Ukrainian].

5. Pavlova, S.N. (2011). Kompleksnaya otsenka innovatsyonnoy deyatelnosti: teoriya, metodolohiya, praktyka [*Complex Evaluation of Innovative Activities: Theory, Methodology, Practice*]. Yakutsk : Sfera. [in Russian].

6. Anysymov, Y., Zhuravlev, Y., & Svyrydova, S. (2011). Upravlenye innovatsyonnoy deyatelnost'yu [*Management of Innovative Activities*]. Voronezh : VHUYT. [in Russian].

7. Paulo, J. (2015). Innovation Management in Research and Industry. Carolina. [in English].